

В.В. Вязовик, ст. викл. (ХДУХТ, Харків)

Л.І. Діброва, викл. вищ. кат. (КрКДонНУЕТ ім. М. Туган-Барановського, Краматорськ)

ЗВ'ЯЗОК ОСВІТИ З ПРАКТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ – ШЛЯХ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На сьогоднішньому ринку освітніх послуг існує актуальна проблема розриву між вимогами підприємств щодо професійних якостей фахів з вищою освітою та програмами навчання у ЗВО, запроваджених відповідно до вимог МОН України. Тому метою роботи було показати необхідність реформування державної політики в галузі освіти у напрямку створення умов для розвитку особистості і творчої самореалізації кожного студента як громадянина України, оновлення змісту освіти та організації навчально-виховного процесу відповідно до демократичних цінностей, ринкових засад економіки і особливо до вимог сучасних виробничих та комерційних підприємств.

Виходячи з цього, пріоритетними напрямками розвитку вищої освіти можна визначити:

- науково-професійну орієнтацію вищої освіти;
- формування компетентностей фахівців з вищою освітою у напрямку національних потреб економіки і можливості працевлаштування;
- створення для студентів можливостей у здобутті вищої освіти і реалізації набутись знань на практиці;
- постійне підвищення якості освіти, оновлення її змісту та форм організації практичної діяльності протягом навчання та при проходженні переддипломної практики на підприємствах (можливо із наступним працевлаштуванням на базах проходження практики);
- запровадження освітніх інновацій та інформаційних змін у напрямку тісних зв'язків з майбутніми роботодавцями (запровадження освітніх інновацій та інформаційних змін у напрямку реалізації вимог та побажань майбутніх роботодавців);
- розробці в законодавчій системі нормативно-правових і організаційно-економічних заходів та механізмів щодо мотивації комерційних структур для більш активної співпраці з вищими навчальними закладами та участі у практичній підготовці майбутніх фахівців;
- формування в системі освіти нормативно-правових і організаційно-економічних механізмів залучення і використання позабюджетних коштів комерційних структур;

– підвищення соціального статусу і прикладного професіоналізму працівників освіти, посилення їх державної та суспільної підтримки;

– інтеграція вітчизняної вищої освіти до європейського та світового освітніх просторів.

Проводячи аналіз щодо потреби підприємств та бізнесу у фахівцях – випускниках закладів вищої освіти, слід визнати, що сучасні загальні тенденції розвитку ринку праці потребують професійно-практичного впливу на процес реформування системи освіти України. Для реалізації цього необхідно: 1) формування мережі вищих навчальних закладів, яка за формами, програмами, термінами навчання і джерелами фінансування задовольняла б інтереси комерційних структур, як майбутніх роботодавців та потреби кожної людини і держави в цілому; 2) перехід до динамічної ступеневої системи підготовки фахівців, що дасть змогу задовольнити потреби особистості в здобутті певного освітнього та кваліфікаційного рівня за бажаним напрямком відповідно до її здібностей та забезпечити її мобільність на ринку праці; 3) підвищення освітнього і культурного рівня суспільства, створення умов для можливості навчання протягом усього життя; 4) введення системи підвищення кваліфікації викладачів у тісному зв'язку з комерційними та виробничими структурами відповідного профілю, тобто робити акцент не на навчально-методичній складовій, а на практично-прикладному підході, орієнтованому на потреби і зміст роботи підприємств відповідно до розвитку сучасного суспільства і економіки; 5) піднесення вищої освіти України до рівня вищої освіти в розвинених країнах світу, що дасть можливість міжнародного співробітництва з університетами інших країн і сприятиме формуванню виробничого та науково-освітнього співтовариства. Таким чином, на сьогоднішній день, рух освітніх систем у закладах вищої освіти має узгоджуватись і координуватись не тільки зі сторони МОН України, а й зі сторони провідних підприємств, які мають свої вимоги до фахівців і вправі їх висувати. Саме з представниками (керівниками) від виробничих та комерційних структур мають узгоджуватись єдині критерії і стандарти вищої освіти, оскільки тільки консолідація зусиль наукової, освітньої, виробничо-підприємницької сфери та уряду може сприяти істотному підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної вищої освіти і науки у світовому вимірі, а також буде поштовхом у соціальних перетвореннях суспільства.